

Відвернутися

Не дай нам Бог дожить до того,
Щоб Бог в тім відвернувся від нас!
Про те все дасть нам Агні Йога,
В чім все в нас з тим вже, й на весь час,

Що ж може бути в нас гірш й страшніше?
Ніщо й ніколи, і ніде!
В тім смертний гріх для найбільш грішних,
І з нас всіх кожен сам зведе

Себе в самім в собі ж, з тим й в тому,
Щоб відвернувся вже Господь.
І наодинці, й в гуртовому
Хто геть згубив весь дух свій й плоть

В своїх життях, в Пітьми Епоху
Служив не Богу хто, а Тьмі,
Хтось зразу впав, хтось сповз потроху
Без світла в серці і в умі!

Між іншим, так в життях всі люди
І між собою ж, всі й у всім -
Теж часто й густо, як іуди,
Від Світла й світлих людей в тім

Геть відвертаються, й не знають
В невігластві своїм й в пільмі,
Що проти Бога в тім й конають
В тьмі серця і ума в них в тьмі!

Від Шамбали в життях всіх Світло,
В життях в нас всіх, і тут і там,
Хто в них в трудах є, як в молитвах,
І в світлих лиш завжди - той сам

Не відвернеться ні від Бога,
Ні від людей вже світлих всіх,
Він з зрячим серцем йде, й дорога
Його завжди та, де успіх.

Хто хоче бачить серцем й чути,
Ті й мають всі самі в собі
Порвати з Вченням Світла пута
Всі від пільми, й лиш в боротьбі

Те нам можливо в ній здобути!
Хто з нею й в ній завжди живе,
Ті й зможуть всі порвати пута
Лиш з Світлом й в Світлі! Не нове

Те все для тих, хто йде сам з Вченням,
Хто з ним і в нім завжди й у всім,
Наснагу в нім знайдуть й натхнення,
Щоб Бути з Богом й з людством. В тім

Є вищий сенс, мета в нас й засіб,
І суть в тім, з нею лиш дійти,
В кожному житті, як в новім класі,
Нам треба вчитись й вчитись, йти!